

одноразовий характер.

Методичним фундаментом для створення інформації щодо виплат працівникам і її розкриття у фінансовій звітності є Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 132 «Виплати працівникам» [3].

Досконалість синтетичного і аналітичного обліку є важливим в організації бухгалтерського обліку заробітної плати. Результати ведення синтетичного обліку є основою складання фінансової звітності. Дані аналітичного обліку характеризують:

склад та розміщення персоналу за місцями його використання; невідпрацьований і відпрацьований час; фонд заробітної плати та його структуру; динаміку заробітної плати за категоріями персоналу; місця виникнення затрат [4].

Аналітичний облік є основним при визначенні розміру заробітної плати, відрахувань з неї, віднесенні витрат на рахунки. Тому, на наш погляд необхідно впровадити використання аналітичних рахунків (четвертого і п'ятого порядків) в установі, які детальніше забезпечать врахування різних виплат працівників та при формуванні бухгалтерських проводок дозволять деталізувати інформацію.

Таким чином, застосування ОДЮСП «З плавання та синхронного плавання» ДОО ФСТ Україна удосконалених пропозицій щодо впровадження додаткових аналітичних рахунків четвертого і п'ятого порядків до субрахунку 661 «Розрахунки з заробітної плати» забезпечить більш точне врахування різних виплат, зокрема премії, виплати за невідпрацьований час, відпускні і інші та підвищить рівень інформативності обліку заробітної плати в бюджетній установі та повноту інформації під час складання звітності.

Окрім того, останнім часом у бюджетних установах, зокрема в спортивній школі, спостерігається розробка та впровадження автоматизованих систем обліку [5]. Проте автоматизація заробітної плати порівняно з іншими ділянками обліку відбувається поверхнево, без врахування всіх описаних вище особливостей. Такі автоматизовані системи заробітної плати функціонують окремо від інших ділянок обліку, не дають можливості на підставі введеної первинної інформації отримувати фінансову звітність, їх досить важко конфігурувати у зв'язку із змінами у законодавстві. Тому існує

установ і усунула описані вище недоліки.

Список використаних джерел:

1. Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки: постановою Кабінету міністрів України від 16.01.2007 р. № 34. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.
2. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР, зі змінами та доповненнями. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>
3. Виплати працівникам: Національне Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 132, затверджений наказом МФУ від 29.12.2011 р. № 1798. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0121-12>.
4. Дудченко Н. І. Удосконалення обліку, аналізу і аудиту розрахунків з оплати праці в бюджетних установах / Н. І. Дудченко // Фінансові ринки і цінні папери. – 2009. – № 15. – С. 24–28.
5. Нестеренко Ж.К. Особливості організації оплати праці в бюджетних установах та необхідність її комп'ютеризації/ Ж.К. Нестеренко // Статий розвиток економіки. – 2012. – №2. – С. 158-162.

УДК 657

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ БЮДЖЕТНОГО ОБЛІКУ

*Кравченко О.В., к. е. н., доцент,
доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту
ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ», м. Суми*

Проведення бюджетної реформи в Україні передбачає вирішення питань комплексного характеру за умови існування дієвої системи обліку та контролю. Проте діюча система бухгалтерського обліку і звітності в державному секторі не забезпечує в повному обсязі належну якість і надійність, сформованої в ній інформації, а також характеризується наявністю низки інших проблемних питань, призводить до численних порушень законодавства. Так, в ході здійснення контрольних повноважень органами Державної казначейської служби України за період 2010 – I кварталу 2013 року надано 71666 попереджень про неналежне виконання бюджетного законодавства розпорядниками та одержувачами коштів державного та місцевих бюджетів на загальну суму 7473млн. грн. [1].

3 метою модернізації вітчизняного бюджетного обліку

міжнародних стандартів в напрямку його гармонізації та стандартизації.

Так, протягом останніх років в Україні розпочато шлях до адаптації законодавства з питань бухгалтерського обліку та звітності діяльності органів державного сектора до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору (МСБОДС).

За період 2007-2013 рр. розроблено та прийнято нову законодавчу та методологічну базу: Стратегію модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі; Національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі (НП(С)БОДС); План рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ, Інструкція щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету та ін.

Реалізація основних завдань Стратегії спрямовується на вдосконалення методології та перехід на єдині методологічні засади бухгалтерського обліку і звітності, а також створення уніфікованого організаційного та інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку [2].

Прийняті та затверджені Міністерством фінансів України 19 НП(С)БОДС (планується затвердити 26 стандартів): 4 з яких регламентують питання звітності, а 15 – питання обліку, в переважній своїй частині відповідають міжнародним стандартам бухгалтерського обліку в державному секторі (IPSAS). Вони визначають методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації щодо активів, пасивів, зобов'язань, складання звітності. За своєю будовою вітчизняні стандарти аналогічно до міжнародних містять: загальні положення, включаючи цілі та якісні характеристики інформації, визначення, загальні вимоги, інші положення. Необхідно відзначити також, що в НП(С)БОДС включено ряд нових принципових положень, розкрито інформацію про такі об'єкти обліку, які раніше були відсутні в бюджетних установах (наприклад, НП(С)БОДС 128 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи», 129 «Інвестиційна нерухомість», 131 «Будівельні контракти» та ін.) [3].

Впровадження НП(С)БОДС відбудеться у 2015 році та призведе до концептуальної зміни облікової системи та ролі обліковця в

сучасному державному сектору для складання та подання фінансової звітності, переходить з теоретичної площини у практику обліку, оскільки національні стандарти обліку надають можливість вибору одного з існуючих альтернативних варіантів вирішення облікових проблем з метою урахування особливостей бюджетної установи або реалізації тактичних чи стратегічних планів.

Використання бюджетними установами нового Плану рахунків з 2013 р. забезпечить достовірне відображення в обліку операцій за касовим методом та методом нарахувань. В ньому введено нові рахунки: 15 «Довгострокові фінансові інвестиції», 37 «Поточні фінансові інвестиції», 42 «Фонд у фінансових інвестиціях», 83 «Інші витрати» [4]. Серед новаций Плану рахунків слід зазначити новий клас 9 «Адміністративні послуги», рахунки якого призначені для узагальнення інформації по розрахунках і зобов'язанням замовників щодо адміністративних послуг, які надаються установою згідно із законодавством, плата за які зраховується в бюджет. Даний План рахунків побудовано з урахуванням нової класифікації видатків. Застосування єдиного плану рахунків у державному секторі в єдиній інформаційній обліковій системі забезпечить відкритість облікових процесів, прозору консолідацію інформації. В подальшому, вважаємо, слід звернути увагу на те, що принципи бухгалтерського обліку державного сектору, викладені в національних стандартах бухгалтерського обліку державного сектору, повинні кореспондувати з принципами побудови рахунків Єдиного плану рахунків в частині обліку доходів і витрат.

Нова економічна класифікація видатків бюджету гармонізована зі статистикою державних фінансів (GFS) з метою забезпечення міжнародної порівнянності показників бюджету.

Така класифікація дозволяє встановити єдиний підхід до всіх учасників бюджетного процесу з точки зору виконання бюджету [5].

Отже, проведене реформування обліку в бюджетних установах спрямовано на зміну методологічних підходів, сприятиме формуванню цілісної облікової системи з метою вдосконалення інформаційного забезпечення управління державними фінансами, підвищення рівня їх прозорості та адекватності реальним процесам.

Список використаних джерел:

1. Діяльність ДКСУ [Електронний ресурс] / Державна казначейська служба – Режим доступу <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/article/190207>.
2. Стратегія модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі: постановою Кабінету Міністрів України від 16.01.2007 № 34 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=888-2007-%F0>.
3. Про затвердження національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі : наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 № 1202 [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
4. Про затвердження деяких нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку бюджетних установ : наказ Міністерства фінансів України від 26.06.2013 № 6111202 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1214-13>.
5. Інструкція щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету : наказ Міністерства фінансів України від 12.03.2012 № 333 1202 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0456-12/paran18#n18>.

УДК 657.1:657.6

ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД З ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ТОВАРНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ

Кондрашова Т.М., к.е.н., доцент,

доцент кафедри обліку і аудиту

Мельникова Н.П., магістр спеціальності «Облік і аудит»

Донецький державний університет управління, м. Донецьк

Процес глобалізації економіки України характеризується змінами економічних відносин між країнами, змінами фінансових систем і механізмів. Забезпечення стабільності та ефективності функціонування підприємства в сучасних умовах є чітка організація системи розрахунків з партнерами, в тому числі і за товарними операціями. У цьому зв'язку особливої актуальності набувають проблеми теорії, методології та методики бухгалтерського обліку розрахункових операцій, використання міжнародних принципів і стандартів обліку та звітності, оцінки стану та ефективності розрахунково-платіжних відносин підприємств.

Питання, щодо обліку розрахунків розглядають у своїх працях багато фахівців, однак слід зазначити, що деякі аспекти цієї проблеми ще не вирішені, і вимагають деталізації, наукового доопрацювання, а також їх практичного застосування.

Українські підприємства мають можливість виходу на міжнародні ринки для експорту та імпорту товарів, робіт і послуг. Фактор, який істотно стримує розвиток взаємовідносин українських та іноземних суб'єктів господарювання, є якість наданої фінансової інформації, її повнота і прозорість. У іноземних суб'єктів виникають труднощі в понятті фінансової звітності, складеної за українськими стандартами. Відмінності в національних і міжнародних стандартах обліку тягнуть за собою й інші проблеми. Аналогічна ситуація в свій час виникала в багатьох країнах світу, це призвело до усвідомлення того, що інтернаціоналізація бізнесу вимагає застосування єдиної методології, принципів і норм ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової звітності, уніфікації її форм і показників.

В Україні для ведення бухгалтерського обліку законодавчо встановлений типовий план рахунків, який для обліку розрахунків включає синтетичні рахунки (1,3,5,6 класів) та аналітичні субрахунки. Згідно діючого законодавства підприємства мають право самостійно доповнювати субрахунки третього та четвертого порядку типового плану рахунків, що дасть можливість враховувати специфіку діяльності та особливості організації обліку.

У зарубіжній практиці як правило не існує чітких вимог до побудови плану рахунків і відсутнє поняття синтетичний рахунок. Для обліку кожного виду активів, зобов'язань та капіталу відкриваються окремі рахунки які дебетуються, або кредитуються. Всі рахунки плану рахунків в зарубіжних країнах є або активними, або пасивними. Активно-пасивні рахунки не застосовуються, замість них використовуються пари рахунків в розділах активів і зобов'язань. Використання активно-пасивних рахунків може привести до відображення недостовірних даних у звітності, так як відбувається взаємозалік активів і зобов'язань, а це заборонено в МСФЗ.

У зарубіжному обліку за МСФЗ на відміну від українського обліку за П(С)БО не має спеціального стандарту, присвяченого дебіторській та кредиторській заборгованості. Підходи до обліку розрахунків випливають з багатьох окремих стандартів МСФЗ (IAS) 1, 8, 11, 18, 32, 37, 39 та МСФЗ (IFRS) 7, 9. А питання щодо обліку дебіторської та кредиторської заборгованості так чи інакше зустрічаються практично у всіх стандартах. При відображенні дебіторської та кредиторської заборгованості у звітності необхідно дотримуватися принципу консерватизму, який свідчить, що величина активів не повинна бути завищена, а величина зобов'язань занижена.